

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

De beato Ambrosio Sermo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. de sc̄to Ambrosio

De beato Ambrosio Sermo.

¶ D̄s estis sal

terre Datt. v. Per terrā hic intelligēti sunt hoies terreni; de quibz d̄i Phil. viii. Qui terrena sapiūt. q̄ bus etiā d̄i Hier. xxv. Terra terra terra audi sermonē dñi. Dixit aut̄ dñs discipul̄ suis & gnaliter oīb̄ ecclasticis virz: Vos estis sal terre, i. terrenoꝝ hoīm. Sicut em apposito sale cib̄ sapore accipit & sine sale insipid̄ est; sic & positoꝝ on̄o bono exēplō viroꝝ ecclasticoꝝ cereri q̄ terreni sunt sa poe accipit̄ diuinoꝝ et celestiu. Si autē mala fuerit ecclasticoꝝ vita; celi n̄b̄ de virtutibz sapiūt. Lbry. Si sacerdotiu in regrū fuerit; tota eccl̄a floret. Si aut̄ cor ruptū fuerit, tota fides marcida est. Sic em cū videris arboꝝ pallētibz folijs/intel ligis q̄ vicin habbz in radice; Sic cū videois p̄lm̄ indisciplinatū: sine dubio cognoscere q̄ sacerdotiu ei⁹ n̄ est sanu. Hec ille. Brūs itaq̄ ambroz⁹ q̄ fuit vir sc̄issime vite & exēplar̄ sp̄leidissimū rot⁹ virtutis recte d̄i sal terre. In consideratōe nāq̄ vite sui accipe p̄is terreni viri sapidā affectibz celestiu & diuinoꝝ. Ut aut̄ euidenti⁹ videamus ḡrecte d̄i sal vite; consideremus salis tres p̄petrates sibi p̄optime p̄petrētes.

Primo ei sal est sapoꝝ p̄ditiuū

Sc̄do est humoꝝ mortificatiuū

Tertio est fetor̄ p̄seruatiuū.

D̄ Rimo igis sal est sapoꝝ p̄ditiuū
Efficit em sapores gustuꝝ quenāt̄es. Job. vi. Numq̄ poterit cōedī insuffuz q̄d n̄ ē sale p̄ditu. Brūs igis am brosius recte d̄i sal terre; qm̄ p̄ exemplū sa ctitaris sue virtutū opa fecit terrenis virs esse lapida. Hedit aut̄ p̄cipue exemplū tri pliſ virtutis. Primū est exemplū corporalis castitatis. Per hāc in seipso erat cōuenientissime regular⁹. Sc̄do est exemplū fraternalis pietatis: Per hāc in ordine ad primū erat optime ordinat⁹. Tertiū est exemplū signalis charitatis, p̄ hanc ad deū rot⁹ erat eleuat⁹. Iō p̄tz q̄ p̄ has tres virtutes quenāt̄er intelligi p̄nt oēs alie. et q̄d b̄ ap̄ aliquā reduci

¶ Primū ē exemplū cor-

poralis castitatis. Referre em Hiero. eum dixisse: Virginitatē nō solū efferr̄ sed seruam⁹. Un̄ ppter amoē cāritatis multe erat abstinentia: q̄dīcē ei nisi sabbato & die dñico & festis p̄cipuis ieiunabat. Lōidebat r̄abat em qd̄ dicit Paul⁹ Ro. viii. Debitores sum⁹ nō carni vt fm carnē vivam⁹ Si em fm carnē vivieris mortalem: si autē spū sacra carnis mortificaueritis vivensi Hec ille.

Sc̄dm est exēplū frater nalis pietatis. i. Lm. iiiij. Pietas ad om̄a utilis est. Apparuit aut̄ ei⁹ pietas multiplo. Primo in viscerosa p̄passione. Lū ciall̄ q̄s lapsuz suū sibi p̄fitebas sic amaritudine flebat vt & illū sibi flere p̄stelleret. Ro. xij. Flere cū flētibz i. cū his q̄ materia h̄t̄ sic di. Sc̄do in amoroſa affectione. Un̄ aſcūl̄ ſc̄ti ſacerdotis v̄l̄ epi ſibi obit⁹ n̄ clareſſic amarissime flebat vt vix ſolani valerer. Lū aut̄ interrogat̄ cur ſic ſicut viros ſtos q̄ ad gliam p̄ficiſebat atque. He putet me flere eo & recellerit⁹ q̄ me p̄cesserit: taz diffīlē ingeni q̄t̄ dignus tali officio inueniat. Ber. Hierobus raritas preciū facit: nil in eccl̄a p̄oī ſi⁹ mil op̄tibili⁹ bono utiliꝝ p̄ſtore nepera est auis ista. Tertio in gratia dñi tributio. Dia nāq̄ q̄ h̄t̄ poterat/paup̄ibus & eccl̄y (nil ſibi retinet⁹) tribuebat. Hier. xij. q. h̄.c. Glia. Glia epi est pauperū op̄ibz p̄uidere. Ignominia ſacerdotis ē p̄p̄is ſtudere diuines. Idē damaſo pape xvi. q. j. c. Quoniam. Quicq̄ habet clericū pauper̄ est t̄c. Et ſequit. Qui aut̄ bonis parentū & op̄ibz ſuſtentari p̄nt ſi q̄d pauperi est accipit̄: ſacrilegiū p̄fecto incurſe & abuſione talū iudicū ſibi māducant̄ et dibūt̄. Hec ibi. Sed heu heu ſp̄anci h̄mi ſp̄ba: pauciflūmīq̄ gloſum imitari volūt̄ ambrozii. Nūc q̄p̄e implerū videm⁹ qd̄ d̄i Hier. viij. A minore v̄sq̄ ad maiores oēs auaricie ſtudēt: & a p̄phera v̄sq̄ ad ſacerdotē cūcti ſuſtūt̄ volū. Lū in dñ. lxxvij. c. Lps. ex canone ap̄t̄or̄ dicat Lps aut̄ ſacerdos aut̄ diacon⁹ neq̄q̄ ſclares curas aſſumāt̄ ſin alit̄ dejet̄. Un̄ i vēſt̄ le voluit dñs leuitas ſi h̄t̄ trēas poffellit̄ ſi ceteris tribubz vt liberi⁹ diuīs cultibz iſſ

De sctō Ambrosio

Fo. CXXI

derēt. **U**nū nūcī. **xviij.** dōs ad aaron.
In terra eoz nibil possidebitis nec habebitis partē īger eos: ego pars et hereditas tuai medio filio ipsa israel, tē. Et Deus. **xvij.** Nō habebunt sacerdotes et leuite et oīs q̄ de eadē tribu sūt partē et hereditas tē cū reliq̄ israel q̄ sacrificia dōi et oblationes et comedēt m̄bil aliud accipiat dō posse sūt frātri suop̄. Dōs enī ipē est hereditas eoz tē. Si itaq̄ voluit dōs sacerdotes veteris legis sic abstractos eē a terrē tē secularib⁹: q̄nto magis sacerdotes euāgelicos rāto vtiq̄ magis q̄nto altius et diuin⁹ eoz est officiū q̄d rāto excellit sacerdotiū veteris legis q̄nto veritas excēdit vmbra et figurā et corp⁹ ch̄ri vez sacrifia legalia. **D** magna iigil abusio sacerdotiū auarop̄ et magna eis iminer confusio. **H**iero. **xvij.** q. **vij.** c. **S**ocrates. **S**ocrates ille lebēban⁹ hō quodā dītissimus cum ad phāndū athēnas p̄geret: magnū autē pōsus abiecit; neq̄ putauit se posse et virtutes et diuitias sūt possidere. **N**os suffariū nati auro ch̄m pauperē sequimur et sub p̄terū elem̄ dyne p̄stīnū opib⁹ incubantes quo possum⁹ aliena (glo. i. res ecclie) fidelēt distribuere q̄ nrā tumide reservam⁹. **P**lenus vēter facile de ieiunij disputat. Non hierosolymis fuisse h̄ hierosolymis bā vixisse laudandum est. **H**ec illē. q. **vij.** Nō in gradu sacerdotali fuisse h̄ in eo bñ vi⁹ p̄sse laudandum est.

Lertiuū ē exēplū supnalis charitatis. Erat em in dei amore firmissi⁹. **U**nū sicut h̄. **xvij.** q. **vij.** c. **L**ouenior. **L**ū impator p̄teret basilicā dixit ambroſ⁹. **P**rius ē vt aiāt mihi q̄ fidē auferat Itē legif̄ in ep̄la sua de basilica nō tradēda. **Q** uo p̄posit⁹ valentinianū sibi mandauit. **L**ū p̄ennīs valentinianū. Laput tibi tollo. **L**ū ambrosi⁹. **D** e⁹ p̄mittat tibi vt facias quod minaris arq̄ vtrinā de⁹ auertas eos ab ecclisia. In me autē oīa tela sua cōvertat et meo sanguine sitim sua explant. **R**o. **vij.** Quis nos separabit a charitate **E**cclido sal ē humor moy⁹ (dei tē. Se dicariū et pūgitiuū. Sic et beat⁹ ambrosi⁹ mordicatiū erat et pūgitiuū stra malos. Ad titū. ii. Exhortare et argue cū omni iugio. Et ibidem. j. c. **S**unt

multi inobedientes / vaniloquī et seductores q̄s op̄itz redar gui. **H**ec ibi. **H**oc ita faciebat ambrosi⁹ ostendens se sic sal terē pūgitiuū et mordicatiū. **E**t h̄ maxime faciebat tripliciter.

Primo: increpando.

Secondo: cōminando.

Tertio: puniendo.

Primo increpando mali

ciosos. **U**nū impator volenti auferre quādā basilicā dixit. Nolo te grauare impator ut putes te in ea q̄ diuina sūt aliquod ius h̄re imperiale ad imperatorē palatia p̄tinent: ad sacerdotē eccliesie. **I**te legitur in histōria tripartita qualiter dure increpauit theodosiū imperatorē q̄ in ciuitate thessalonica clade magnaz p̄petraverat. **L**ū em mediolanū veniſſer: et eccliam inz̄trare vellet occurrit ambrosi⁹ p̄hibēs adiūtuū et vi. **L**ur impator post cām tantei furoris molē tue p̄suptiōis nō agnoscis. Ne scis miser imperator p̄petrate a te necis q̄nta sit magnitudo? **S**ic forte recognitio ne peccati p̄hibet p̄cas iugū. **D**ecet tū ut vincat rō p̄trā: q̄b⁹ oculis aspicias dōi tē q̄lūb⁹ calcabis pedib⁹ sc̄m illi⁹ pauis mentis. **R**ecede ḡ recede ne scđo petō p̄tō rē neq̄cīa augere p̄tendas. **J**usserat siqui dē impator in ciuitate thessalonica cōs̄es inz̄terimi nocētes ab innocētib⁹ nō secerētes: ex eo q̄ orta seditiōe qdā iudices fuissent ibi lapidati. **U**nū ibi seprē milia homin̄ ochisi sūt nullo p̄cedēre iudicio. **I**te cū semel impator ille iā recōciliatus: intra cācellos staret p̄ceptione sacramētōp̄ expectans ait ambrosi⁹. **O** impator interiora loca sūt tātū sacerdotib⁹ collata, egressere igīt et hā expectationē cū ceteris cōmūnē hābe: purpura māc̄ ipatores facit: nō sacerdotes. **L**ū impator p̄tin⁹ obediuit. **L**ū ḡ stāntinopolim reuersus extra cācellos staret: mandauit ei eōs vt intraret: et ille ait: vix disceere potui que differetia sit impatoris et sacerdotis, vix em inueni vez ritatis magistris: ambrosi⁹ nāq̄ solū noui vocare pontificē. **P**et̄ itaq̄ qm̄ ambrosi⁹ vicia etiā maior nō palpabat h̄ stāntis sine voce libera increpabat. **iiij.** **vij.** Argue obsecra increpa.

Secundo cōminando. **U**nū

Ber. De sc̄to Ambrosio

cū semel in quādā clūtate p̄ ep̄o ordinando iuissit et ei⁹ electiōi iustina s̄superatrix galij heretic⁹ pradiceret volētes ut de se cta sua aliq⁹ ordinaret vna d̄ arriano p̄fē gini⁹ impudenter; ceteris tribunal p̄fē dit; z b̄tm ambrosi⁹ p̄fēlīmētā ap̄p̄b̄n̄dit; volēs ip̄m ad partē mulierū trahere ut ab eis celus de ecclia cū iniuria pellere tur. **E**t i⁹ ego rāto sacerdotio indign⁹ sūrē tñ nō quenit i q̄lēcūḡ sa cerdotē man⁹ inȳcere. vñ timere debuisti iudiciū dei tibi ne aliud p̄tingat: qđ dictū exi⁹ cōfirmauit: nā die alta mortua ē. qđ faci⁹ oēs valde perterrit. **I**n q̄daz vice ambrosi⁹ ad palatiū macedoniū magistri officiōz p̄t p̄ q̄dā intercederet venturisq̄ fores clausas inueniſſet nec intrādi copiā h̄bre potuſſeret: ait. **E**t i⁹ qđe venies ad ecclia ſteſā z nō clausis l̄z aptis ianuis ingredi nō valebis. Elapso aliq⁹ tpe metuēs inimi⁹cos macedoni⁹ ad ecclēhā fugit z patetis b̄ ianuis adiutū regire nō potuit.

Tertio puniendo. **V**n cū qđā flagitiū qđcā p̄p̄rālīz z coā eo ad ductus fuſſeret: dīc ambrosi⁹. Oport̄ illū tradi ſathane in iterū carnis ne ralū. **S**inceps audeat p̄petrare: quē in eodē mo/ mēto ſp̄s imūdus diſcerpere cepit. Itēz iperatoř theodosiū. p̄ ſcelere ſup̄p̄ictio ex cōmunicauit d. **S**uſce vinculu q̄ te dñs nūc ligauit: ſic p̄ octo mēſū tpa ligatus remāiſt lamētatoſb̄ affidius in palatiū reſidēs q̄ſq̄ ad ambrosi⁹ ſuſtentū hūiliū ſup̄plicauit ut ei⁹ vincula resoluteſt. **S**ic ita q̄ p̄z q̄nte auctoritatē ſeueritatis erat ambrosi⁹ arguēdo p̄tōres. **V**n ſug illud j. ad Lop. v. Nescitis q̄ modicū ferme tñ totā maſſāz corripit. Dicit ip̄e ambroſius. Petim vñ⁹ q̄s cogitū nō arguitur mēſos p̄taminat: mo oēs q̄ norūt nō deſintāt aut cū p̄ſt argueret diſsimulat: nō ei ſibi videt peccare q̄ a nīlō corripit ſolū vitat.

Ertio ſal ū ſetoz p̄ſuariū. Preser-
te. **S**ic z b̄tū ambrosi⁹ p̄ſeruauit
p̄p̄lūm a corruptiōe hereticōz z fetore
p̄tōp̄. **I**ō recte dicas ſal terre. Hoc autē
fecit p̄p̄que tripliter.

Primo p̄ce ū effundendo.
Secondo errores couincendo,

Tertio fideles ſtabiliendo.

Primo preces effūdēdo
Erat em̄ deuotissim⁹ iugil ſatōi vacas p̄ ecclā. **V**n d̄ eſ legiſ li. x. ecclāſtice viſt. Ambrosi⁹ aduel⁹ reg⁹ ſuſorē nō ſe manu deſenſabat aut telo l̄z ſeunis z 2timatis vigilihs ſub altari poſit⁹ obſecratioſes de fenſorē ſui atq̄ ecclē deū p̄cabat. **v. Paſ**ral. **xv.** **L**ignoram⁹ qđ agere debeat⁹ h̄ ſolū habem⁹ reſidui ut ocl̄os nōs dīrigam⁹ ad te. **E**t Tobie. iiij. vſ. Hoc autē p̄ certo h̄z ois q̄ colit te et orat te q̄ vita ei⁹ ſi fuerit in tribulatioſ liberabit.

Secondo errores cōvincē
Dūlti em̄ ipugnauit arrianop̄ ph̄diā. Ad titū. i. Potē exhortari in doctri na ſana z eos q̄ p̄tradicūt arguere. **V**n d̄ heretic⁹ acerrim⁹ diſputator z dūm̄ ſeueḡtibl̄ ad fidē cū audiret ambrosi⁹ dicātē vidit ad aurem ei⁹ āgelū q̄ ſi ſibidit cētē ſyba q̄ pplo p̄dicabat: quo viſo z audi to fidē quā pſeq̄ba cepit defendere. **V**n z de biō ambrosi⁹ d̄ Aug⁹. i. l̄b. de nup. z cōcu. **B**utū ambrosi⁹ in cui⁹ ſcipue libris romana lucet fides ſcriptoz interlatinoſ ſlos qđā emicuit: z ſubdit. **L**u⁹ ſi dē ſeueḡtibl̄ in ſcriptoz ſenſu ne inimi⁹cos qđē avus ſt̄ rep̄hendere.

Tertio fideles inſtruēdo
z ſtabiliēdo. Apo. iiij. Esto vigilas z con firma cetera q̄ moritura erat. Erat aīc⁹ iſtructio efficacissima marie p̄p̄ta. **P**mo. xp̄ ſuſ electiōi ſc̄titare; electio enī ei⁹ in ep̄m ſc̄tiſſima fuſt. **L**u⁹ em̄ eīt ſen ſtio int̄ arrianos z ep̄os ū eligēdo ep̄o am broſi⁹ cā ſedā de ſedictōis prexit: z ſtām vor infātis a deo inſpirati inſonit dīcē ambrosi⁹ ep̄m; cui⁹ voci oēs ynanimiter ſenſerūt: qđ ſic refuſaret ambrosi⁹ ſuſ gere velle nō m̄ potuit. Hebreo. v. Nec q̄ſq̄ affummat ſibi honore ſi q̄ vocata ſo rāq̄ aaron. **S**ecundo xp̄ ſp̄i auctoritatē **V**n d̄ Hiero. de. xij. doctri. n. q̄ om̄is ambrosi⁹ ſentēcie ecclē ſet oīm ſtūtū ſirme ſūt columne. **V**n refert Aug⁹. ad ianua riū. q̄ cū m̄ ſi ſi mirata ſuſſiz cur mediaſi ſi ſabbato ū ſeunareſ. **E**t d̄ h̄ auguſtino ambrosi⁹ interrogasset: ait ambrosi⁹. **L**u⁹

episcopo et cōfessore Fo. CXII.

romam venio secundo sabbato: sic et tu ad
quā forte eccliam veneris ei⁹ mox serua
si cuiq; nō vīg; ee scādalu. Et subdit. Aug.
Ego d̄ bac ſua etiā arct⁹ etiā cogitās [ita]
ſpea habui acū eāceleſti oraculo accepſiſſe
Hec Aug⁹. Certo ꝑt̄ miraculoꝝ clā
ritatē. Martb. vi. Dno cooperante et ſer⁹
monē firmatē ſequēntib⁹ ſignis. Fecit aut̄
miracula multipliciſſe. Primo in demo
nū pñtatiōe. Iñ quida aurufex demo
nus aduocabat r̄ eos ad nocendū ambro
ſio traſmittebat. Sz reuerſi demones re
miciauerūt q; nō ſolū ad ipm ſz nec ad fo
res dom⁹ ſue valerēt appropinqr̄. Predi
cēt̄ ho autuſper et a iudice ꝑt̄ qda male
ſcia retor; qref; clamabat ampli⁹ ab am
broſio ſe torqri. Itē quēdā demoniatiō in
gredientē mediolanū demō dimiſit: egre
dīcē ſteziniuſit. Introgaſt̄ de h̄ demon
uit ſe ambroſiuſ timuſit. Itē quidā q; de h̄
monio arrept̄ clamare cepit ab androſ
io torqri. Lui ambroſi⁹ ait. Obmutesce
diabole q; nō te torqt̄ ambroſi⁹: ſz iuidia
tu: q; illi hoies alcedere conſpicu vñ tu
turp̄ cor. Iſtū: iſtū: iſtū: iſtū: iſtū: iſtū:
Itaq; qm̄ beuſ ambroſi⁹ ꝑt̄ ſuſ ſcritacem
terribilis erat demonib⁹. Ja. iij. Reliſti
te diabolo r fugiet a vob. Scđo in ſuſ
turoꝝ pñgnatiōe. Iñ cū ipē ambroſi⁹ ſuſ
lus ambroſi⁹ pñct̄ rōme in cunabulis in
arci ꝑt̄ dormiret: examen apū ſubito
veniēt faciēt pueri ambroſi⁹ os ita cōple
uit vt qſi in alueolū ſuſ intraret r exirent
q; poſte euolāres in altitudinē rāta ſuble
nate ſuſtēt hūanis oculis minime videret
Quo facet territ⁹ pñ ait. Si vixerit infā
tū ſte aliqd magni erit. Poſtea cū ados
leuifſet r viduſſet marrē r ſororē ſacrā vir
gine manu ſacerdotis oſculari. Ipſe lu
des ſororī manu offerebat aſſeret libi id
ab ea fieri oportere. Illa vero adoleſcētē
vñ neſcientē qd diceret respuebat. Unde
poſteq; elec⁹ eſt ep̄ ſmediolanū cū ro
mā iuſſet r pñdicta ſoror manu ei⁹ oſcula
ret ſubridens ait. Ecce ut dicēbā tibi ſa
cerdotis manu oſcularis. Itē quādā vice
cū per ciuitatē per gerer: calix lapsus eſt et
in terra pñtrat⁹ iacebat. Quē vidēs alter
ridere cepit. Lui ambroſi⁹. Et tu q; ſtas
vide ne cadas. Quo dico ſtarim pñpriuſ
lapſu ſuſt voluit q; riferat alienū. Itē qdā
vice (vt atq; cū ambroſi⁹ romā pergeret
z in qdā villa tuſcie apd quēdā hoiem nū
miū locupletē holiptat⁹ fuſſet: hoiez illi
ſup ſtuſ ſuo ſolicite reçſiuit. Lui ille rñ
dit. Stat⁹ me⁹ dñe ſq; felix extitit. Ecce
enī infinitis abūdo diuinitis: ſeruos r anh
cillas: filios et nepoſgs babeo in copia r
oia ſq; ad votū habui. Qd audieſ ambro
ſi⁹: veheſtēr obstupuit: r his q; ſecum
ibāt. Surgite r hinc cōtrot⁹ ſingiam⁹
q; dñs nō eſt in loco iſto. Festinate filij fe
ſtingate ne nos hic diuina vltio apphenſ
dat r in pectis iſtoꝝ parit̄ inuoluat. Lū ſ
aliquantū pñcifſiſſent: ſubito ſe etra aperuit
z hoiem illi cū oib⁹ ſuis absorbuit vt nul
lū inſide vestigia remaneret. Qd cernens
ambroſi⁹ dixit. Ecce frēs q; miſicorditer
deus parcit cū huſ adadra ſtribunt: r qſeq
uere itaſcīt cū ſp; pñſpera elargif. Gne. Diſ
ſericordiſ ſēpōrāle adhibet de⁹ ſeueritatē
ne eternā iñferat vltionē. In loco aut̄ illo
ſouea quedā pñfundissima remanifſiſſe dīſ
cīt q; vlg; bodie in huſ ſacti testimoniuſ
pñuerat. Itē btū ambroſi⁹ de ſua mor⁹
re ante pñdixit q; vlg; ad paſca cū ſuis reſ
magſur⁹ eſſet. Certo in mirandoꝝ ap
partiōe. An em̄ paucos dies q; lecſtū de
tinere ſubito viſtēt notario ſuo in modū
ſcuti breuiſ: ignis caput eius cooperuit ac
q; paulatim in os ei⁹ tanq; in domū baſ
bitator intrauit: tūc facies ei⁹ tanq; nix
facta eſt: ſed poſtmodū ad ſuā ſpecie ē reſ
uersa. Ipoſo igl̄ die ſcribēdi r dictādi fi
nē fecit. Ignis ſiquidē ille ſpñſcēt ſigniſ
ſicabat q; ipm illuminauit lumine ſapienſ
tie r inflamauit igneo charitatis ſeruoſ
re. Jo. v. Ille erat lucerna ardēs r lucēns
Itē cū btū ambroſi⁹ mori appropinq;
ret honoratus eis vercelēſis cū ſe ſopori
dediſſet: tertio vocātis ſe audiuit: di
cētis. Surge festina q; mō eſt recessiſtū
ambroſi⁹: q; ſurgēs mediolanū cōcīt⁹ ve
nit r ei dñci corporis ſacramētū dedit
moꝝ ille manu in modū crucis expan
dēs vltimū ſpūm inter verba oratiōis eſt
flauit. Floruit aut̄ circa annos dñi. ccrc.
Lū aut̄ ipa nocte pasche corpus ei⁹ ad ec
clēſia delatū fuſſet plū ſimi infātes bapti
zati eii viderunt ita vt aliqui ſedētēn in
cathēdra dicerent: oly vero ascendentem
ſuis parentibus dīgito demonstrarent;

Ber. de sc̄to Georgio

plurimi aut̄ stellaz sūg corp⁹ ei⁹ se vidisse
narrabāt. Hec sunt testimonia sanctitatis
eis. p̄s. Testimonia tua credibilia facta s̄t
nimis. Sic itaq; appetat qm̄ b̄tus Am̄
brōsus recte dicas sal terre qm̄ sue scribat;
ex̄plo sp̄ualez indidit sapore p̄tiosis op̄is
bus et correctiōis vīgorē malicioſos et in/
duratos momordit; atq; fideles a corrū/
ptione erroris et fetore infidelitarū pierua/
uit. Hūc itaq; tantū patronū adēam⁹ vt
meritis ei⁹ et p̄cibus sic sale sapie p̄diri va/
leamus: q̄ cū eo tandem ad celeste regnū p̄/
tingere mereamur. Amen.

De sc̄to Georgio martyre. Sermo.

Dñe te i me

Et ego in vobis Ioan. xv.
Dirada nři redreptor̄z be/
nignitas atz dulcedo inessabil̄ nobiscū ee/
deleterat. Prover. viii. Delicie mee ee cū
filis boim. Iđo nos dulciter hortat: nos
amorose inuitat di. Danete in me et ego
in vobis Dānsio qd̄z ista fit p̄ charitate
.j. Jo. iiiij. Qui manet in charitate in dō
manet et dē in eo. Iđo quenātē sublīḡt
dñs in euāgeliō: Danete in dilectōe mea
Dānsit q̄ b̄tus georgi⁹ in deo et dē in eo
qm̄ pfecta charitatē hūt: qd̄ p̄t qm̄ ad/
uersa hui⁹ mūdi et corpis tormenta nullas
tenus timuit. j. Joā. iiiij. Timor nō est in
charitate sed pfecta charitas foras mit/
tit timorē. Sunt itaq; p̄siderāde tres cōdi/
ciones nobilissime hui⁹ charitat̄z p̄ q̄s mā/
lit in deo georgi⁹ et dē in eo.

Prima est puritas charitat̄z laudabil̄.
Sc̄da puritat̄z firmitas invicibilis.
Tertia est firmat̄z acceptabilitas mi/
rabilis.

Rūma igif̄ ē charitat̄z puritas tē.
P̄ ipsa q̄ppe charitas est q̄ facit aie/
puritate. q̄ ut d̄ Prover. x. Uni/
uersa delicia op̄it charitas. Et Raban⁹ i/
qd̄a ser. Charitas est ignis mente purifi/
cans a sordib⁹ vicioz. Fecit aut̄ charitas
Geor. purissimū: q̄ fecit p̄tis reſcidere
radices oīz vicioz. Uniuersali qd̄ amor
sui iordinat̄ est radix oīm vicioz: q̄ sic
dicit Tho. j. q. lxxvij. ar. iij. Dis actus
p̄cipi p̄cedit et aliq; iordinato appetitu alic⁹
rgalis boi⁹: q̄ at aliq; appetat aliq; t̄gale

bonū puenit ex hoc q̄ inordinate amat̄ se
ipm̄. Iđo d̄ Aug. xiiij. de cui. dei. q̄ amo;
sui vīsp̄ ad p̄ceptū dei facit ciuitate baby/
lonis. Est aut̄ amor iste triplex fm̄ triaq;
diligunt̄ a mūdānū q̄z dilectio charitati
dei repugnat. Unū j. Iđo. ij. Politediligez
remundū neq; ea q̄ in mundo sunt. Siq;
em̄ diligēt mundū nō est charitas p̄is in
eo qm̄ d̄ q̄b̄ est in mūdo 2cupia carnis ē
et 2cupia oīzoyz et supbia vite q̄ nō est
deo sed ex mūdo est. Hec ibi. In hoc ist
apparuit vera charitas b̄ti geo. q̄ p̄mis
simū ei fecit: q̄ oīz iordinati amorez chal/
ritati p̄trariū p̄sū abiecit. Est at vīp̄z
ex dīc̄z b̄ti Iđo nō am̄ triplex
tria que sunt in mundo.

Prim⁹ est diuitiaz cupiditas.
Sc̄ds est delitiaz carnalitas.
Terti⁹ est bonoz ambitionis.

Id̄im⁹ est diuitiaz cu/
piditas q̄ radix ē oīm maloy. vt d̄ op̄is
.j. Tim. vij. Hanc abiecit p̄ p̄ceptū q̄z vī/
lilitat̄z. Nā h̄z oītūd̄ ester ex nobis p̄s
p̄a capadoci: oīa nři terrena p̄ter dēto
tepl̄t. Lū etiā serpēt̄ seu draconē eadū
set in ciuitate silena: rex cui⁹ filia liberat̄
rat infinitā sibi obtulit pecunia: h̄z eī oīno
respuit et dari paup̄ib⁹ p̄cepit. Phil. ii.
Qia arbitrat̄ su vt ster. vt cb̄z lucifac̄

Sc̄ds ē delitiaz carna/
litas. Gal. v. Laro 2cu. aduer. sp̄m̄. et Ro/
ma. viij. P̄iudētia carnis mōris ē. Hacē
fecit p̄ tolerātā et amorez corporal alpitatis.
Nā volūtarie se obtulit ad tormenta i co/
pore suo p̄ferēcia. Lū cī impānib⁹ vīsc
ciano et maximā sub p̄sile daciano rata
ebūanoz p̄secutio facta ē vt infra vīu mē/
sem. xvij. milia coronarent martyrio. T̄bi
inter tot tormentoz grā mīla deficiebat et
idolis imolabāt. Qd̄ vides geo. taet̄ vo/
lore cordis intrīsc̄o oīa q̄ h̄b̄at disp̄st̄: mū/
litātē hītuz abiecit chīanoz hītuz indu/
tus i mediū p̄siles exclamauit. Qd̄ vīḡ
tū demōia tē. Atēdebat vīc̄ illō q̄d̄
p̄t saluator. Lū. xij. Dico vēb amic̄ mē/
ne terrenā ab his q̄ occidit corp⁹: t̄p̄f̄
nō habēt ampl̄ qd̄ faciat tē.

Terti⁹ amor iordinat̄
q̄ est radix vicioz et honorz ambitionis.
Ber. sup̄ ps. Qui bitat. Ambitio subile